

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(h) Investiții imobiliare (continuare)

Evaluarea valorii juste a investițiilor imobiliare este efectuată de evaluatori membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România (ANEVAR). Valoarea justă se bazează pe cotații de prețuri din piață, ajustate, dacă este cazul, datorită diferențelor legate de natura, locația sau condițiile respectivului activ. În cazul în care astfel de informații nu sunt disponibile, sunt folosite metode de evaluare alternative cum ar fi cotații de preț recente din piețe mai puțin active sau proiecții ale valorii actualizate a venitului net din exploatare. Aceste evaluări sunt revizuite periodic de către conducerea Grupului.

Câștigurile sau pierderile rezultate în urma modificării valorii juste a investițiilor imobiliare sunt recunoscute în contul de profit și pierdere al perioadei în care acestea se produc.

Valoarea justă a investițiilor imobiliare reflectă condițiile de piață la data situației consolidate a poziției financiare.

(iii) Transferuri

Transferurile la sau de la investiții imobiliare sunt făcute atunci și numai atunci când există o modificare în utilizarea respectivului activ.

Pentru transferul unei investiții imobiliare evaluate la valoare justă la imobilizări corporale, costul implicit al activului în scopul contabilizării sale ulterioare va fi valoarea sa justă de la data modificării utilizării.

(iv) Derecunoaștere

Valoarea contabilă a unei investiții imobiliare este derecunoscută la cedare sau atunci când investiția este definitiv retrasă din folosință și nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din cedarea sa.

Câștigurile sau pierderile care rezultă din casarea sau vânzarea unei investiții imobiliare sunt recunoscute în contul de profit și pierdere atunci când aceasta este casată sau vândută.

(i) Active biologice și produse agricole

Activele biologice sunt evaluate la recunoașterea inițială și la fiecare dată a situației consolidate a poziției financiare la valoarea justă minus costurile estimate la punctul de vânzare. Valoarea justă a activelor biologice este bazată pe condiția și localizarea lor curentă.

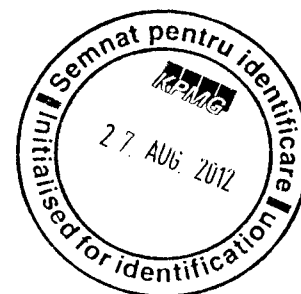
Costurile la punctul de vânzare includ comisioanele brokerilor și dealerilor, taxele impuse de organele de reglementare și bursele de mărfuri, taxele de transfer și cele vamale. Costurile la punctul de vânzare nu includ transportul și alte costuri necesare aducerii activelor pe piață.

Câștigurile și pierderile care apar la recunoașterea inițială activelor biologice la valoarea justă mai puțin costurile estimate la punctul de vânzare, precum și la modificarea valorii juste minus costurile estimate la punctul de vânzare, sunt incluse în contul de profit și pierdere al perioadei în care se produc.

Produsele agricole recoltate sunt evaluate la valoarea justă minus costurile estimate la punctul de vânzare la momentul recoltării.

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(j) Imobilizări necorporale

Fondul comercial achiziționat în contextul combinărilor de întreprinderi este recunoscut ca activ la data achiziției și este determinat ca diferență între costul combinării de întreprinderi și cota-parte a Grupului din valoarea justă netă a activelor, datoriilor și datoriilor contingente ale entității achiziționate. Fondul comercial se evaluează ulterior la cost minus pierderile cumulate provenite din depreciere.

Celelalte categorii de imobilizările necorporale achiziționate de Grup sunt evidențiate la cost, mai puțin amortizarea acumulată și pierderile din depreciere cumulate.

Imobilizările necorporale dezvoltate intern sunt evidențiate la costul capitalizat, din care se deduce amortizarea acumulată și pierderile din depreciere cumulate.

Cheltuielile ulterioare cu imobilizările necorporale se capitalizează doar atunci când contribuie la sporirea beneficiilor economice viitoare care decurg din folosirea respectivelor active. Toate celelalte cheltuieli sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în momentul în care se realizează.

Amortizarea se recunoaște în contul de profit și pierdere liniar, pe toată durata de funcționare a activului, începând cu data la care acesta este pus în funcțiune. Imobilizările necorporale (cu excepția fondului comercial) sunt amortizate folosind metoda liniară pe o perioadă între 1 și 3 ani.

(k) Imobilizări corporale

(i) Recunoaștere și evaluare

Imobilizările corporale recunoscute ca active sunt evaluate inițial la cost. Costul unui element de imobilizări corporale este format din prețul de cumpărare, inclusiv taxele nerecuperabile, după deducerea oricăror reduceri de preț de natură comercială și orice costuri care pot fi atribuite direct aducerii activului la locația și în condiția necesare pentru ca acesta să poată fi utilizat în scopul dorit de conducere, cum ar fi: cheltuielile cu angajații care rezultă direct din construcția sau achiziționarea activului, costurile de amenajare a amplasamentului, costurile inițiale de livrare și manipulare, costurile de instalare și asamblare, onorariile profesionale.

Imobilizările corporale sunt clasificate de către Grup în următoarele clase de active de aceeași natură și cu utilizări similare:

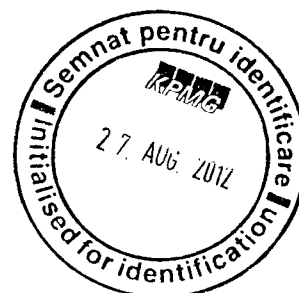
- Terenuri;
- Construcții;
- Echipamente, instalații tehnice și mașini;
- Mijloace de transport;
- Mobilier și alte imobilizări corporale.

Terenurile și construcțiile sunt evidențiate la valoarea reevaluată, aceasta reprezentând valoarea justă la data reevaluării minus orice amortizare acumulată ulterior și orice pierderi acumulate din depreciere. Reevaluarea terenurilor și construcțiilor este efectuată de evaluatori membri ai ANEVAR. Valoarea justă se bazează pe cotații de prețuri din piață, ajustate, dacă este cazul, datorită diferențelor legate de natura, locația sau condițiile respectivului activ. În cazul în care astfel de informații nu sunt disponibile, sunt folosite metode de evaluare alternative cum ar fi cotații de preț recente din piețe mai puțin active sau proiecții ale valorii actualizate a venitului net din exploatare. Frecvența reevaluărilor este dictată de dinamica piețelor cărora le aparțin terenurile și construcțiile deținute de Grup.

Celelalte categorii de imobilizări corporale sunt evidențiate la cost, mai puțin amortizarea acumulată și provizionul pentru deprecierea valorii (a se vedea politica contabilă 4 l).

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(k) Imobilizări corporale (continuare)

Cheltuielile cu întreținerea și reparațiile imobilizărilor corporale se înregistrează în contul de profit și pierdere atunci când apar, iar îmbunătățirile semnificative aduse imobilizărilor corporale, care cresc valoarea sau durata de viață a acestora, sau care măresc semnificativ capacitatea de generare a unor beneficii economice de către acestea, sunt capitalizate.

(ii) Amortizare

Amortizarea este calculată folosindu-se metoda liniară de-a lungul duratei utile de viață estimată a activelor, după cum urmează:

Construcții	20-50 ani
Echipamente, instalații tehnice și mașini	3-20 ani
Mijloace de transport	3-6 ani
Mobilier și alte imobilizări corporale	3-15 ani

Metodele de amortizare, duratele utile de viață estimate precum și valorile reziduale sunt revizuite de către conducerea Grupului la fiecare dată de raportare.

Terenurile nu sunt amortizate.

(iii) Vânzarea / casarea imobilizărilor corporale

Imobilizările corporale care sunt casate sau vândute sunt eliminate din situația consolidată a poziției financiare împreună cu amortizarea cumulată corespunzătoare. Orice profit sau pierdere rezultată dintr-o asemenea operațiune este inclusă în contul de profit și pierdere curent.

(l) Deprecierea activelor altele decât cele financiare

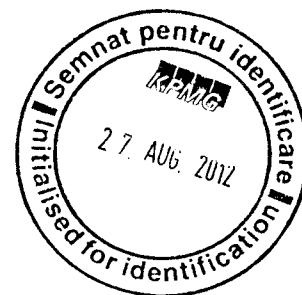
Valoarea contabilă a activelor Grupului care nu sunt de natură financiară, altele decât activele de natura impozitului amânat, sunt revizuite la fiecare dată de raportare pentru a identifica existența indiciilor de depreciere. Dacă există asemenea indicii, se estimează valoarea recuperabilă a activelor respective. O pierdere din depreciere este recunoscută atunci când valoarea contabilă a activului sau a unității sale generatoare de numerar depășește valoarea recuperabilă a activului sau a unității generatoare de numerar. O unitate generatoare de numerar este cel mai mic grup identificabil care generează numerar și care este independent față de alte active și alte grupuri de active. Pierderile din depreciere se recunosc în contul de profit și pierdere.

Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar este maximumul dintre valoarea de utilizare și valoarea sa justă mai puțin costurile pentru vânzarea acelui activ sau unități. Pentru determinarea valorii nete de utilizare, fluxurile viitoare de numerar sunt actualizate folosind o rată de actualizare înainte de impozitare care reflectă condițiile curente de piață și riscurile specifice activului respectiv.

Pierderile din depreciere recunoscute în perioadele precedente sunt evaluate la fiecare dată de raportare pentru a determina dacă s-au diminuat sau nu mai există. Pierderea din depreciere se reia dacă s-a produs o schimbare în estimările folosite pentru a determina valoarea de recuperare. Pierderea din depreciere se reia doar în cazul în care valoarea contabilă a activului nu depășește valoarea contabilă care s-ar fi calculat, netă de amortizare și depreciere, dacă pierderea din depreciere nu ar fi fost recunoscută.

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(m) Subvenții pentru investiții

Subvențiile pentru investiții sunt recunoscute în situația consolidată a poziției financiare la valoarea inițiată acordată, atunci când există suficientă siguranță că acestea vor fi primite și că Grupul se va conforma condițiilor impuse la acordarea subvențiilor. Grupul a primit subvenții de investiții pentru achiziționarea de imobilizări corporale. Acestea sunt prezentate în situația consolidată a poziției financiare ca datorii și sunt recunoscute în contul de profit și pierdere prin metoda liniară, pe duratele de viață ale activelor aferente lor.

(n) Capital social

Acțiunile ordinare sunt recunoscute în capitalul social. Costurile incrementale direct atribuibile unei emisiuni de acțiuni ordinare sunt deduse din capital, net de efectele impozitării.

(o) Provizioane pentru riscuri și cheltuieli

Provizioanele sunt recunoscute în situația consolidată a poziției financiare atunci când pentru Grup se naște o obligație legată de un eveniment trecut și este probabil ca în viitor să fie necesară consumarea unor resurse economice care să stingă această obligație și se poate face o estimare rezonabilă a valorii obligației. Pentru determinarea provizionului, fluxurile viitoare de numerar sunt actualizate folosind o rată de actualizare înainte de impozitare care reflectă condițiile curente de piață și riscurile specifice datoriei respective.

(p) Venituri din vânzarea bunurilor și prestarea serviciilor

Veniturile din vânzarea bunurilor și prestarea serviciilor se înregistrează net de reducerile comerciale, taxa pe valoarea adăugată și alte taxe legate de cifra de afaceri.

Veniturile din vânzarea bunurilor sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în momentul în care riscurile și avantajele semnificative care decurg din proprietatea asupra bunurilor sunt transferate cumpărătorului, ceea ce se întâmplă cel mai adesea la livrarea acestora.

Veniturile din prestarea serviciilor sunt recunoscute în contul de profit și pierdere în funcție de stadiul de execuție a acestora.

(q) Venituri din dobânzi

Veniturile și cheltuielile cu dobânzi sunt recunoscute în contul de profit și pierdere prin metoda dobânzii efective. Rata dobânzii efective reprezintă rata care actualizează exact plățile și încasările în numerar preconizate în viitor pe durata de viață așteptată a activului sau datoriei financiare (sau, acolo unde este cazul, pe o durată mai scurtă) la valoarea contabilă a activului sau datoriei financiare.

(r) Venituri din dividende

Veniturile din dividende sunt recunoscute în contul de profit și pierdere la data la care este stabilit dreptul de a primi aceste venituri.

În cazul dividendelor primite sub forma acțiunilor ca alternativă la plata în numerar, veniturile din dividende sunt recunoscute la nivelul numerarului ce ar fi fost primit, în corespondență cu creșterea participației aferente. Grupul nu înregistrează venituri din dividende aferente acțiunilor primite cu titlu gratuit atunci când acestea sunt distribuite proporțional tuturor acționarilor.

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(r) Venituri din dividende (continuare)

Veniturile din dividende sunt înregistrate la valoarea brută ce include impozitul pe dividende, care este recunoscută ca și cheltuială curentă cu impozitul pe profit.

(s) Venituri din chirii

Veniturile din chirii sunt generate de investițiile imobiliare închiriate de Grup sub forma contractelor de leasing operațional și sunt recunoscute în contul de profit și pierdere liniar pe toată perioada contractului.

(t) Beneficiile angajaților

(i) Beneficii pe termen scurt

Obligațiile cu beneficiile pe termen scurt acordate angajaților nu se actualizează și sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pe măsură ce serviciul aferent este prestat.

Beneficiile pe termen scurt ale angajaților includ salariile, primele și contribuțiile la asigurările sociale. Beneficiile pe termen scurt ale angajaților sunt recunoscute ca și cheltuială atunci când serviciile sunt prestate. Se recunoaște un provizion pentru sumele ce se așteaptă a fi plătite cu titlu de prime în numerar pe termen scurt sau scheme de participare a personalului la profit în condițiile în care Grupul are în prezent o obligație legală sau constructivă de a plăti acele sume ca rezultat al serviciilor trecute prestate de către angajați și dacă obligația respectivă poate fi estimată în mod credibil.

(ii) Planuri de contribuții determinate

Grupul efectuează plăți în numele angajaților proprii către sistemul de pensii al statului român, asigurările de sănătate și fondul de șomaj, în decursul derulării activității normale.

Toți angajații Grupului sunt membri și de asemenea au obligația legală de a contribui (prin intermediul contribuțiilor sociale) la sistemul de pensii al Statului român (un plan de contribuții determinate al Statului). Toate contribuțiile aferente sunt recunoscute în contul de profit și pierdere al perioadei atunci când sunt efectuate. Grupul nu are alte obligații suplimentare.

Grupul nu este angajat în nici un sistem de pensii independent și, în consecință, nu are nici un fel de alte obligații în acest sens. Grupul nu este angajat în nici un alt sistem de beneficii post pensionare. Grupul nu are obligația de a presta servicii ulterioare foștilor sau actualilor salariați.

(iii) Beneficiile angajaților pe termen lung

Obligația netă a Grupului în ceea ce privește beneficiile aferente serviciilor pe termen lung este reprezentată de valoarea beneficiilor viitoare pe care angajații le-au câștigat în schimbul serviciilor prestate de către aceștia în perioada curentă și perioadele anterioare. Grupul nu are obligația acordării către angajați de beneficii la data pensionării.

(u) Costurile îndatorării

Începând cu 1 ianuarie 2009 Grupul capitalizează costurile îndatorării pentru activele eligibile în conformitate cu IAS 23 Costurile îndatorării revizuit (2007).

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(v) Impozitul pe profit

Impozitul pe profit aferent exercițiului cuprinde impozitul curent și impozitul amânat. Impozitul pe profit curent include impozitul pe veniturile din dividendele recunoscute la valoare brută.

Impozitul pe profit este recunoscut în contul de profit și pierdere, sau în capitaluri proprii dacă impozitul este aferent elementelor de capital.

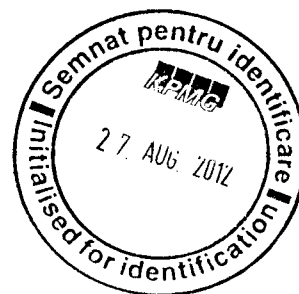
Impozitul curent este impozitul de plătit aferent profitului realizat în perioada curentă, determinat în baza procentelor aplicate la data situației consolidate a poziției financiare și a tuturor ajustărilor aferente perioadelor precedente.

Impozitul amânat este determinat folosind metoda bilanțului pentru acele diferențe temporare ce apar între baza fiscală de calcul a impozitului pentru active și datorii și valoarea contabilă a acestora folosită pentru raportare în situațiile financiare consolidate.

Impozitul amânat nu se recunoaște pentru următoarele diferențe temporare: recunoașterea inițială a fondului comercial, recunoașterea inițială a activelor și datoriilor provenite din tranzacții care nu sunt combinații de întreprinderi și care nu afectează nici profitul contabil nici pe cel fiscal și diferențe provenind din investiții în filiale, cu condiția ca acestea să nu fie reluate în viitorul apropiat. Impozitul amânat este calculat pe baza procentelor de impozitare care se așteaptă să fie aplicabile diferențelor temporare la reluarea acestora, în baza legislației în vigoare la data raportării. Creanțele și datoriile cu impozitul amânat sunt compensate numai dacă există dreptul legal de a compensa datoriile și creanțele curente cu impozitul și dacă acestea sunt aferente impozitului colectat de aceeași autoritate fiscală pentru aceeași entitate supusă taxării sau pentru autorități fiscale diferite dar acestea doresc să realizeze decontarea creanțelor și datoriilor curente cu impozitul utilizând o bază netă sau activele și datoriile aferente vor fi realizate simultan. Creanța privind impozitul amânat este recunoscută numai în măsura în care este probabilă realizarea de profituri viitoare care să poată fi utilizate pentru acoperirea pierderii fiscale. Creanța este revizuită la încheierea fiecărui exercițiu financiar și este diminuată în măsura în care beneficiul fiscal aferent este improbabil să se realizeze. Impozitele adiționale care apar din distribuirea de dividende sunt recunoscute la aceeași dată cu obligația de plată a dividendelor.

(w) Rezultatul pe acțiune

Grupul prezintă rezultatul pe acțiune de bază și diluat pentru acțiunile ordinare. Rezultatul pe acțiune de bază se determină prin divizarea profitului sau pierderii atribuibile acționarilor ordinari ai Grupului la numărul mediu ponderat de acțiuni ordinare aferente perioadei de raportare. Rezultatul pe acțiune diluat se determină prin ajustarea profitului sau pierderii atribuibile acționarilor ordinari și a numărului mediu ponderat de acțiuni ordinare cu efectele de diluare generate de acțiunile ordinare potențiale.

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(x) Dividende

Dividendele sunt tratate ca o distribuire a profitului în perioada în care au fost declarate și aprobate de către Adunarea Generală a Acționarilor. Profitul disponibil pentru repartizare este profitul anului înregistrat în situațiile financiare întocmite în conformitate cu RCR și este diferit de profitul reflectat în aceste situații financiare consolidate, întocmite în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, din cauza diferențelor între RCR și IFRS.

(y) Plăți de leasing

Plățile de leasing operațional sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pe baza metodei liniare pe durata contractului de leasing. Facilitățile de leasing primite sunt recunoscute ca parte integrantă a cheltuielii totale de leasing, pe durata contractului de leasing. Cheltuiala cu leasingul operațional este recunoscută ca o componentă a cheltuielilor operaționale.

Plățile minime de leasing în cadrul contractelor de leasing financiar sunt împărțite proporțional între cheltuiala cu dobânda de leasing și reducerea datoriei de leasing. Cheltuiala cu dobânda de leasing este alocată fiecărei perioade de leasing în așa fel încât să producă o rată de dobândă constantă pentru datoria de leasing rămasă. Plățile de leasing contingente sunt recunoscute prin revizuirea plăților minime de leasing pentru perioadă de leasing rămasă când ajustarea de leasing este confirmată.

(z) Garanții financiare

Garanțiile financiare sunt contracte prin care Grupul își asumă un angajament de a efectua plăți specifice către deținătorul garanției financiare pentru a compensa pierderea pe care deținătorul o suferă în cazul în care un debitor specific nu reușește să efectueze plata la scadență în conformitate cu termenii unui instrument de datorie.

Datoria aferentă garanțiilor financiare este recunoscută inițial la valoarea justă, și aceasta este amortizată pe durata de viață a garanției financiare. Datoria aferentă garanțiilor financiare este măsurată ulterior la valoarea cea mai mare dintre suma amortizată și valoarea actualizată a plăților (atunci când plata a devenit probabilă).

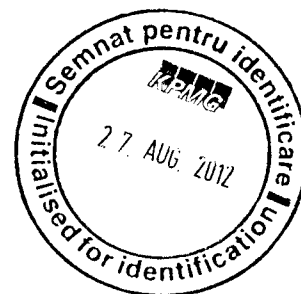
Detalii privind garanțiile financiare emise de Grup în favoarea terților la 31 decembrie 2011, respectiv 31 decembrie 2010 sunt prezentate în Nota 30.

(aa) Raportarea pe segmente

Un segment este o componentă distinctă a Grupului implicat în activități operaționale generatoare de venituri și cheltuieli inclusiv venituri și cheltuieli determinate de interacțiunea cu celelalte componente ale Grupului. Rezultatele unei segment operațional sunt revizuite periodic, se iau decizii privind resursele ce ii vor fi alocate și se evaluează performanța acestuia. Informațiile privind rezultatele segmentului operațional raportate factorilor de decizie cuprind atât costurile direct atribuibile segmentului de activitate cât și pe acelea ce pot fi alocate în mod rezonabil acestuia. Costurile care nu pot fi alocate pe segmente sunt aferente în principal costurilor

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(aa) Raportarea pe segmente (continuare)

managementului și creanțelor/ datoriilor privind impozitul pe profit. Cheltuielile de capital ale segmentului reprezintă costurile totale generate de achiziția imobilizărilor corporale sau necorporale altele decât fondul comercial.

(bb) Noi standarde și interpretări neintrate în vigoare

Anumite standarde noi, amendamente și interpretări ale standardelor deja existente nu sunt încă în vigoare pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011 și nu au fost aplicate în întocmirea acestor situații financiare.

Grupul anticipează că acestea nu vor avea impact semnificativ asupra situațiilor financiare, cu excepția celor prezentate mai jos:

- *IFRS 9, "Instrumente financiare (2009)"* - (aplicabil pentru exercițiile financiare ce încep la sau după data 1 ianuarie 2015). Este permisă adoptarea înainte de aceasta data. Prezentul standard înlocuiește reglementările IAS 39, „Instrumente financiare: Recunoaștere și Evaluare”, cu privire la clasificarea și evaluarea activelor și pasivelor financiare. Acest Standard elimină categoriile de titluri de valoare deținute până la scadență, disponibile pentru vânzare și credite și creanțe, existente în IAS 39.

Activele financiare vor fi clasificate într-una din următoarele două categorii la momentul recunoașterii inițiale:

- active financiare evaluate la cost amortizat; sau
- active financiare evaluate la valoarea justă.

Un activ financiar este evaluat la cost amortizat dacă următoarele două condiții sunt îndeplinite:

- activul este deținut în cadrul unui model de afaceri al cărui obiectiv este deținerea de active cu scopul obținerii de fluxuri viitoare de numerar conform condițiilor contractuale; iar
- termenii contractuali prevăd generarea de fluxuri de numerar la date prestabilite, reprezentând numai plăți de principal și dobânda, aferente principalului în sold.

Câștigurile și pierderile din reevaluarea activelor financiare evaluate la valoarea justă sunt recunoscute în contul de profit sau pierdere, cu excepția unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii care nu este deținut pentru tranzacționare. IFRS 9 prevede, la recunoașterea inițială, o alegere irevocabilă de a prezenta toate modificările de valoare justă aferente investițiilor în situația rezultatului global. Alegerea este disponibilă la nivel individual (acțiune cu acțiune). Nicio sumă recunoscută în situația rezultatului global (OCI) nu este reclasificată în contul de profit sau pierdere la o dată ulterioară.

- *IFRS 13 „Evaluarea la valoarea justă”* (aplicabil pentru exercițiile financiare începând la sau după data de 1 ianuarie 2013). Este permisă adoptarea înainte de această dată. IFRS 13 înlocuiește cerințele de evaluare pentru toate tipurile de evaluare a valorii juste, prevăzute de standardele individuale IFRS cu un cadru unic de evaluare a valorii juste. Standardul definește valoarea justă, stabilește un cadru pentru determinarea valorii juste și prevede cerințe de prezentare pentru evaluarea la valoarea justă. IFRS 13 descrie modul în care să se determine valoarea justă în situația în care aceasta este impusă sau permisă de IFRS. Standardul nu introduce noi cerințe de evaluare a activelor și pasivelor la valoarea justă, și nici nu elimină excepțiile care sunt prezentate în anumite standarde.

Note la situațiile financiare consolidate

pentru exercițiul financiar încheiat la 31 decembrie 2011

4. Politici contabile semnificative (continuare)

(bb) Noi standarde și interpretări neintrate în vigoare (continuare)

IFRS 13 „Evaluarea la valoarea justă” (continuare) Standardul conține un cadru extins care prevede cerințe de prezentare suplimentare cerințelor existente, de a furniza informații care să permită utilizatorilor situațiilor financiare să evalueze metodele și informațiile utilizate pentru evaluările la valoarea justă și reevaluările recurente care utilizează date semnificative și neobservabile, precum și efectul evaluărilor în contul de profit sau pierdere sau în situația rezultatului global.

- *Amendamente la IAS 1 "Prezentarea situațiilor financiare: Prezentarea Altor Elemente ale Rezultatului global* (aplicabil pentru exercițiile financiare începând la sau după data de 1 iulie 2012; aplicabil retroactiv). Este permisă adoptarea înainte de această dată. Standardul prevede ca:
 - entitatea să prezinte separat elementele rezultatului global care ar putea fi reclasificate în viitor ca elemente ale contului de profit sau pierdere de cele care nu ar putea fi niciodată reclasificate ca elemente ale contului de profit sau pierdere. În cazul în care elementele rezultatului global au fost prezentate fără a se lua în considerare efectele fiscale aferente, atunci suma cumulată a taxelor aferente va fi alocată între aceste secțiuni;
 - titlul "Situația Rezultatului Global" se modifică în "Situația Contului de profit sau pierdere și a Rezultatului Global", totuși, alte titluri sunt permise pentru a fi utilizate.
- *IAS 19 (2011) „Beneficiile angajaților”* (aplicabil pentru exercițiile financiare începând la sau după data de 1 ianuarie 2013). Dispozițiile tranzitorii sunt aplicabile. Este permisă adoptarea înainte de aceasta data. Amendamentul prevede ca pierderile și câștigurile actuariale să fie recunoscute imediat în situația rezultatului global. Amendamentul elimină metoda unităților de credit pe baza căreia se calculau câștigurile și pierderile actuariale, și elimină posibilitatea ca entitățile să recunoască toate modificările survenite în obligațiile privind beneficiile și în activele planului direct în contul de profit sau pierdere, care în prezent este permis de IAS 19. Amendamentul prevede, de asemenea, ca rentabilitatea prognozată a activelor planului recunoscute în contul de profit sau pierdere să fie calculată pe baza ratei utilizate pentru a actualiza beneficiile definite.
- *Amendamente la IAS 32 "Compensarea Activelor Financiare cu Datoriile Financiare”* (aplicabil pentru exercițiile financiare începând la sau după data de 1 ianuarie 2014; aplicabil retroactiv). Este permisă adoptarea înainte de această dată. Amendamentele nu introduc prevederi noi privind compensarea activelor financiare cu datoriile; standardul clarifică criteriile aferente compensării care să adreseze inconsistențele în aplicarea acestora. Amendamentele prevăd ca o entitate are dreptul legal de compensare dacă acest drept nu este condiționat de un eveniment viitor și este executoriu în cursul normal al activității în cazul insolvenței sau falimentului entității și al tuturor contrapartidelor.

